

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 18 d.*

„Valstybės pagalba — Pašto pristatymas — Priemonės, kurių Vokietijos valdžios institucijų ėmėsi Deutsche Post AG naudai — Sprendimas pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Užbaigtos procedūros atnaujinimas — Teismo sprendimo dėl panaikinimo padariniai“

Byloje T-421/07 RENV

Deutsche Post AG, įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama advokatų J. Sedemund ir T. Lübbig,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Martenczuk, T. Maxian Rusche ir R. Sauer,

atsakovę,

palaikomą

UPS Europe NV / SA, įsteigtos Briuselyje (Belgija),

ir

UPS Deutschland Inc. & Co. OHG, įsteigtos Noise (Vokietija),

atstovaujamų advokato T. Ottervanger,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos sprendimą pradėti [EB] 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, kiek ji susijusi su valstybės pagalba, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė *Deutsche Post AG* [pagalba C 36/07 (ex NN 25/07)],

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas H. Kanninen (pranešėjas), teisėjai I. Pelikánová ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. sausio 9 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1994 m. liepos 7 d. siuntų pristatymo bendrovė *UPS Europe NV / SA* pateikė Europos Bendrijų Komisijai skundą dėl Vokietijos valstybės pašto įmonės *Deutsche Bundespost Postdienst* (toliau – *DB-Postdienst*), kurios veiklą 1995 m. sausio 1 d. perėmė ieškovė *Deutsche Post AG*. Po šio skundo, grindžiamo tiek EB sutarties 86 straipsniu (vėliau – EB 82 straipsnis), tiek EB sutarties 92 straipsniu (vėliau – EB 87 straipsnis), pašto paslaugų valdymo ir greitojo pašto ir siuntų pristatymo paslaugų privačių teikėjų asociacija *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV* 1997 m. pateikė kitą skundą.
- UPS Europe* ir *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste* kaltino *DB-Postdienst*, kad ši vykdo nuostolingą pardavimo politiką siuntinių „nuo durų iki durų“ sektoriuje, finansuojamą iš pašto pervežimo gautų lėšų, kuriame ji turi teisėtą monopoliją, arba iš EB 87 straipsniui prieštaraujančios pagalbos.
- 1999 m. rugpjūčio 17 d. raštu, paskelbtu 1999 m. spalio 23 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 306, p. 25), Komisija pranešė Vokietijos Federacinei Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą dėl kelių priemonių, kurias taikant ieškovė gavo valstybės lėšų (toliau – 1999 m. sprendimas pradėti procedūrą).
- 2002 m. birželio 19 d. Komisija priėmė Sprendimą 2002/753/EB dėl ieškovei skirtų Vokietijos Federacinės Respublikos priemonių (OL L 247, p. 27, toliau – 2002 m. sprendimas), jo rezoliucinė dalis suformuluota taip:

„1 straipsnis

572 mln. EUR (1 118,7 mln. DEM) dydžio viešoji pagalba, kurią [Vokietijos Federacinė Respublika] suteikė [ieškovei], yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

1. [Vokietijos Federacinė Respublika] imasi visų reikiamų priemonių, kad susigrąžintų iš [ieškovės] 1 straipsnyje nurodytą neteisėtai suteiktą pagalbą.

<...>“

- 2008 m. liepos 1 d. Sprendimu *Deutsche Post / Komisija* (T-266/02, EU:T:2008:235; toliau – teismo sprendimas dėl panaikinimo) Pirmosios instancijos teismas panaikino 2002 m. sprendimą. Dėl šio teismo sprendimo Komisijos paduotas apeliacinis skundas buvo atmestas 2010 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Komisija / Deutsche Post* (C-399/08 P, EU:C:2010:481).
- 2004 m. gegužės 11 d. *UPS Europe* pateikė Komisijai dar vieną skundą, jame teigė, kad ši 2002 m. sprendime neišnagrinėjo visų 1994 m. skunde nurodytų viešųjų priemonių ir kad ieškovės gauta nauda gerokai viršijo sumą, kurią Komisija nurodė susigrąžinti. 2004 m. liepos 16 d. *TNT Post AG & Co KG* irgi pateikė skundą, jame teigė, kad paslaugų, ieškovės teikiamų vienai jos dukterinei įmonei, tarifai yra labai maži ir šios paslaugos finansuojamos iš pajamų, gautų iš pašto pervežimo sektoriaus.

- 7 2004 m. rugsėjo 12 d. raštu Komisija informavo Vokietijos Federacinę Respubliką apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, kiek tai susiję su valstybės pagalba, kurią Vokietijos institucijos suteikė *Deutsche Post AG* [valstybės pagalba C 36/07 (ex NN 25/07)] (toliau – ginčijamas sprendimas). Ginčijamas sprendimas paskelbtas 2007 m. spalio 19 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 245, p. 21) ta kalba, kuria jis buvo priimtas (vokiečių), ir pateiktos santraukos kitomis oficialiosiomis kalbomis.
- 8 Ginčijamame sprendime Komisija, pirma, priminė procedūras, kurių, remiantis EB 87 straipsniu, buvo imtasi prieš ieškovę nuo 1994 m. Ji rėmėsi būtinybe atlikti bendrą tyrimą dėl visų konkurencijos iškreipimų, kuriuos lėmė ieškovei ir jos pirmtakei skirtos valstybės lėšos, ir nurodė, kad 1999 m. sprendimu pradėta procedūra bus papildyta, siekiant įtraukti neseniai gautą informaciją ir priimti galutinę poziciją dėl šių lėšų atitikties EB sutarčiai (ginčijamo sprendimo 1–15 konstatuojamosios dalys).
- 9 Antra, Komisija pabrėžė, kad „papildomas tyrimas“, kurį ji ketina atlikti, „niekaip nepakeis 2002 m. sprendimo“, kuriame konstatuota, jog „572 mln. EUR dydžio valstybės pagalba buvo panaudota kryžmiškai subsidijuoti komercinę veiklą, tačiau nepareikšta nuomonė bendrai dėl klausimo, ar [ieškovė ir jos pirmtake] gavo per didelę kompensaciją iš valstybės lėšų [už bendrojo ekonominio intereso paslaugų teikimą]“. Komisija nurodė, kad atlikdama tyrimą ketina nustatyti, ar, tai, kas suteikta viršijant 572 mln. EUR, buvo per didelė kompensacija, ir paskelbė išnagrinėsianti visas viešąsias priemones, priimtas šių įmonių naudai laikotarpiu nuo 1989 m. liepos 1 d., kai buvo įsteigta *DB-Postdienst*, iki 2007 m. gruodžio 31 d., t. y. datos, kurią, kaip manoma, baigėsi ieškovės pareiga teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas (ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamoji dalis).
- 10 Trečia, Komisija nurodė tris viešąsias priemones, kuriomis pasinaudojo *DB-Postdienst* ir ieškovė (ginčijamo sprendimo 25–32, 38, 39 ir 40–48 konstatuojamosios dalys).
- 11 Ketvirta, Komisija manė, kad trys priemonės, nurodytos šio sprendimo 10 punkte, buvo valstybės pagalba arba galėjo būti (ginčijamo sprendimo 76–78 konstatuojamosios dalys).
- 12 Penkta, Komisija nurodė, kad išnagrinės, kiek ieškovei ir jos pirmtakei skirta kompensacija buvo reikalinga užtikrinti bendros ekonominės svarbos paslaugos užduoties vykdymą (ginčijamo sprendimo 80 ir 81 konstatuojamosios dalys).
- 13 Galiausiai, šešta, Komisija paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos „per vieną mėnesį nuo [ginčijamo sprendimo] gavimo pareikšti savo poziciją“ ir „pateikti visą informaciją, kuri padėtų teisiškai įvertinti minėtas priemones atsižvelgiant į valstybės pagalbą reglamentuojančias nuostatas“.

Procesas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme

- 14 2007 m. lapkričio 22 d. Pirmosios instancijos teismo (toliau – Bendrasis Teismas) kanceliarija gavo ieškovės ieškinį; jame ji prašė panaikinti ginčijamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 15 2008 m. vasario 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atsiliepimą į ieškinį; jame Komisija prašė Bendrojo Teismo atmesti jo gautą ieškinį kaip nepriimtina arba, nepatenkinus šio reikalavimo, kaip nepagrįstą ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 16 2008 m. vasario 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *UPS Europe* ir *UPS Deutschland Inc. & Co. OHG* (toliau abi kartu – UPS) prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 17 2008 m. liepos 9 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino UPS prašymą leisti įstoti į bylą.

- 18 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimu *Deutsche Post / Komisija* (T-421/07, EU:T:2011:720) Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepriimtina ir įpareigojo ieškovę padengti savo ir Komisijos nurodytas bylinėjimosi išlaidas. UPS įpareigota padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 19 2012 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo ieškovės apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo; šis skundas paduotas remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsniu.
- 20 2013 m. spalio 24 d. Sprendimu *Deutsche Post / Komisija* (C-77/12 P, EU:C:2013:695, toliau – sprendimas dėl apeliacinio skundo) Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą, grąžino jam bylą ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Procesas ir reikalavimai grąžinus bylą

- 21 Priėmus sprendimą dėl apeliacinio skundo ir pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 118 straipsnio 1 dalį byla 2013 m. lapkričio 13 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartimi buvo paskirta pirmajai kolegijai.
- 22 Atitinkamai 2013 m. gruodžio 23 d. ir 2014 m. vasario 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 119 straipsnio 1 dalį raštu pateiktas ieškovės ir Komisijos pastabas. UPS 2014 m. balandžio 17 d. nusprendė nepateikti raštu pastabų.
- 23 Pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnį taikydamas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas pateikė šalims klausimus, į kuriuos jos atsakė per nustatytą terminą. Bendrasis Teismas tam, kad užtikrintų gerą teisingumo administravimą ir optimalų jo nagrinėjamų trijų bylų (pirmoji – ši byla, kurią ieškovė inicijavo prieš Komisiją, antroji – byla *Deutsche Post / Komisija* (T-388/11) ir trečioji – byla *Deutsche Post / Komisija* (T-152/12)) valdymą, siekė sužinoti šalių nuomonę dėl to, kas galėtų ar turėtų būti prioritetas sprendžiant dėl šių bylų nagrinėjimo tvarkos ir galimybės sustabdyti vienos ar kelių bylų nagrinėjimą iki sprendimo priėmimo likusiose bylose. Byloje *Deutsche Post / Komisija* (T-388/11) ieškovė prašo panaikinti 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimą C (2011) 3081 *final* išplėsti vykstančią formalią tyrimo procedūrą, susijusią su Vokietijos valstybės pagalba, suteikta ieškovei kaip kompensaciją už jos įsipareigojimą teikti universaliąsias paslaugas, subsidijoms, pervestoms Vokietijos valdžios institucijų ieškovei siekiant padengti išlaidas darbuotojų, turinčių pareigūnų statusą, pensijoms [valstybės pagalba C 36/27 (ex NN 25/07)]. Byloje *Deutsche Post / Komisija* (T-152/12) ieškovė prašo panaikinti 2012 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimo 2012/636/ES dėl priemonės C 36/07 (ex NN 25/07), Vokietijos suteiktos ieškovei (OL L 289, p. 1), 1, 2 ir 4–6 straipsnius.
- 24 Gavęs šalių pastabas, 2014 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas nutartimi byloje *Deutsche Post / Komisija* (T-388/11) ir aštuntosios kolegijos pirmininkas nutartimi byloje *Deutsche Post / Komisija* (T-152/12) šių dviejų bylų nagrinėjimą sustabdė, kol bus priimtas sprendimas, kuriuo užbaigiamas šios bylos nagrinėjimas.
- 25 Per 2015 m. sausio 9 d. posėdį išklaustytos šalys ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 26 Savo 2013 m. gruodžio 23 d. pastabose ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

- 27 Per posėdį ieškovė iš dalies atsisakė ieškinio. Ji nebereikalavo panaikinti ginčijamo sprendimo tiek, kiek juo buvo pradėta formali tyrimo procedūra dėl tam tikrų viešųjų garantijų, suteiktų jos pirmtakei ir jai pačiai. Likusios ieškinio dalies neatsisakė, t. y. kiek jis susijęs su formalios tyrimo procedūros pradėjimu dėl kitų valstybės priemonių, numatytų ginčijamame sprendime (toliau – ginčijamos priemonės).
- 28 Komisija, palaikoma UPS, Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti, kad nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio,
 - nepatenkinus pirmojo prašymo, atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

- 29 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, vertinamas jį pareiškiant, antraip ieškinys būtų nepriimtinas. Be to, ieškovo suinteresuotumas, kad jo ieškinys būtų patenkintas, turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, antraip nebūtų reikalo priimti sprendimo (šiuo klausimu žr. 1963 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Forges de Clabecq / Haute Autorité*, 14/63, Rink., EU:C:1963:60, 748 punktą ir 2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42 punktą).
- 30 Po bylos grąžinimo pateiktose pastabose Komisija tvirtina, kad ieškovė prarado suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, nes 2002 m. sprendimas buvo panaikintas, ir prašo Bendrojo Teismo konstatuoti, kad nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio.
- 31 Komisija primena, kad sprendime dėl apeliacinio skundo Teisingumo Teismas nusprendė, kad ieškinys turėjo būti laikomas priimtiniu jo pareiškimo momentu, 2007 m. lapkričio 22 d., nepaisant 2002 m. sprendimo panaikinimo, nes tą datą minėto panaikinimo dar nebuvo. Tačiau Teisingumo Teismas nepareikšė nuomonės dėl to, ar, atsižvelgiant į šį panaikinimą, vėliau ieškinys neteko dalyko. Šiuo klausimu Komisija pažymi, pirma, kad 1999 m. sprendimu pradėta formalus tyrimo procedūra susijusi su ginčijamomis priemonėmis, ir, antra, kad vienintelis ginčijamo sprendimo teisinis padarinys, t. y. Vokietijos Federacinės Respublikos pareiga sustabdyti įgyvendinamas ginčijamas priemones, jau kilo pagal 1999 m. sprendimą pradėti procedūrą. Panaikinus 2002 m. sprendimą 2008 m. liepos 1 d. visa formali tyrimo procedūra, pradėta 1999 m. sprendimu, buvo atnaujinta. Be to, Komisija pažymi, kad panaikinus 2002 m. sprendimą ji, remdamasi EB 233 straipsniu, privalėjo imtis visų priemonių teismo sprendimui dėl panaikinimo įvykdyti, įskaitant pradėtos formalios tyrimo procedūros užbaigimą galutiniu sprendimu. Remdamasi tuo Komisija daro išvadą, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas nebegali daugiau suteikti jokios naudos ieškovei, nes, viena vertus, formali tyrimo procedūra lieka atvira ir turi būti užbaigta galutiniu sprendimu, o kita vertus, pareiga sustabdyti įgyvendinamas priemones ir toliau egzistuoja.
- 32 Ieškovė nesutinka su Komisijos argumentais ir nurodo, kad ji vis dar suinteresuota, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas.
- 33 Šiuo aspektu reikia priminti, kad šio sprendimo 29 punkte nurodytoje teismo praktikoje minimas suinteresuotumas pareikšti ieškinį yra ieškinio priimtinumui sąlyga ir apeliacinio skundo atveju turi išlikti iki teismo sprendimo dėl esmės priėmimo dienos. Pagal Teisingumo Teismo praktiką toks

suinteresuotumas egzistuoja, jei dėl savo rezultato apeliacinis skundas gali suteikti naudos jį pateikusiai bylos šaliai (2010 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Akzo Nobel Chemicals ir Akros Chemicals / Komisija*, C-550/07 P, Rink., EU:C:2010:512, 22 ir 23 punktai).

- 34 Kadangi 2002 m. sprendimas buvo panaikintas 2008 m. liepos 1 d., taigi prieš paskelbiant teismo sprendimą dėl apeliacinio skundo, o Teisingumo Teismas šį panaikinimą paminėjo savo sprendime, taigi negalėjo ignoruoti jo pasekmių, reikia konstatuoti, kad patenkindamas ieškovės pareikštą apeliacinį skundą jis netiesiogiai, bet neišvengiamai, manė, kad ieškovė išsaugojo suinteresuotumą dėl ginčijamo sprendimo net panaikinus 2002 m. sprendimą.
- 35 Be to, šiuo aspektu reikia pripažinti, kad ieškovė išsaugo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, t. y. kad Komisija nuo 1999 m. priėmė kelis vėlesnius sprendimus dėl ieškovės naudai priimtų priemonių, ir, be kita ko, kad pripažinus pagrįstais tam tikrus ieškovės nurodytus argumentus dėl protingo termino laikymosi šis ieškinys galėtų lemti ne tik ginčijamo sprendimo panaikinimą, bet ir poveikį Komisijos pareigai į tai atsižvelgti vėliau nagrinėjant šias priemones.
- 36 Todėl Komisijos prašymą nuspręsti, kad nėra reikalo priimti sprendimo, reikia atmesti.

Dėl esmės

- 37 Grįsdama savo prašymą iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovė nurodo tris pagrindus, kuriuos Komisija, palaikoma UPS, ginčija. Šie pagrindai susiję, pirma, su pagrindinių proceso principų pažeidimu, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu ir, trečia, su EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio pažeidimu.
- 38 Pirmajame pagrinde ieškovė nurodo kelis kaltinimus. Pirmuoju iš šių kaltinimų, kurių reikia nagrinėti pirma, ji kvestionuoja Komisijos galimybę pradėti formalią tyrimo procedūrą dėl ginčijamų priemonių, nes jos buvo užbaigto formalios tyrimo procedūros objektas, o protingas terminas reikiamam nagrinėjimui atlikti pasibaigė. Pirma, ji teigia, kad, remiantis teismo praktika, Komisija negali reikalauti susigrąžinti neteisėtą pagalbą praėjus pernelyg ilgam neveikimo laikotarpiui, nes turi būti apsaugotas teisėtų lūkesčių apsaugos principas. Antra, 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), ir bendrieji proceso principai, be kita ko, teisinio saugumo principas, draudžia atnaujinti užbaigtą procesą.
- 39 Komisija atsako, kad laikotarpis iki ginčijamo sprendimo priėmimo buvo protingas, atsižvelgiant į *DB-Postdienst* ir ieškovės išlaidų ir pajamų per daugiau nei 20 metų nagrinėjimo sudėtingumą ir tai, kad ji gavo informacijos po to, kai priėmė 2002 m. sprendimą, lėmusį naujų klausimų iškėlimą. Be to, Reglamento Nr. 659/1999 15 straipsnio 1 dalis numato 10 metų senaties terminą neteisėtos pagalbos atveju, o teisėti lūkesčiai negrindžiami pasibaigusiu terminu, jei yra numatytas aiškus senaties terminas. Be to, Komisija primena, kad panaikinus 2002 m. sprendimą ji privalėjo atnaujinti formalią tyrimo procedūrą, o ginčijamas sprendimas ją tik paankstino, ir kad galutinis sprendimas gali būti panaikintas remiantis Reglamento Nr. 659/1999 9 straipsniu, todėl jis nebūtinai yra galutinio pobūdžio.
- 40 Visų pirma reikia išnagrinėti, ar Komisija, priėmusi ginčijamą sprendimą, pažeidė Reglamentą Nr. 659/1999 ir teisinio saugumo principą.
- 41 Pirma, reikia pažymėti, kad Komisija savo pastabose dėl teismo sprendimo dėl apeliacinio skundo ir ieškovė savo atsiliepime į Bendrojo Teismo proceso organizavimo priemones, nurodytas šio sprendimo 23 punkte, ir per posėdį patvirtino, kad ginčijamos priemonės jau buvo formalios tyrimo procedūros,

pradėtos 1999 m. sprendimu, objektas, kaip tai jau konstatavo Bendrasis Teismas šio sprendimo 18 punkte nurodyto Sprendimo *Deutsche Post / Komisija* (EU:T:2011:720) 56–60 punktuose, o Teisingumo Teismas sprendime dėl apeliacinio skundo šiuo aspektu nenurodė kokios nors klaidos.

- 42 Todėl reikia pripažinti, kad formali tyrimo procedūra dėl ginčijamų priemonių buvo pradėta 1999 m.
- 43 Antra, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 7 straipsnio 1 dalį, taikytiną procedūrai, susijusiai su neteisėta pagalba pagal minėto reglamento 13 straipsnio 1 dalį, formali tyrimo procedūra užbaigiama sprendimu remiantis to paties straipsnio 2–5 dalimis, išskyrus atvejus, kai atitinkama valstybė narė atšaukia pranešimą apie pagalbą, ir kad Teisingumo Teismas sprendime dėl apeliacinio skundo nusprendė, jog Komisija 2002 m. sprendimu visiškai užbaigė 1999 m. pradėtą formalią tyrimo procedūrą (teismo sprendimo dėl apeliacinio skundo 56–64 punktai).
- 44 Todėl ginčijamas sprendimas atsižvelgiant į ginčijamas priemones turi būti laikomas sprendimu atnaujinti visiškai užbaigtą formalią tyrimo procedūrą.
- 45 Trečia, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 9 straipsnį leidžiama panaikinti sprendimą, kuriuo užbaigta formali tyrimo procedūra, tik jeigu jis buvo priimtas remiantis per tyrimo procedūrą pateikta klaidinga informacija, lėmusia sprendimą. Šiame straipsnyje taip pat nurodyta, kad prieš panaikinant šį sprendimą ir priimant kitą turi būti pradėta formali tyrimo procedūra.
- 46 Žinoma, Reglamento Nr. 659/1999 9 straipsnis nėra vienintelė galimybė Komisijai pakeisti sprendimą užbaigti formalią tyrimo procedūrą.
- 47 Iš tikrųjų ši nuostata yra tik speciali bendrojo teisės principo, pagal kurį leidžiama atgaline data atšaukti neteisėtą administracinį aktą, sukūrusį subjektyvias teises, jeigu nagrinėjamas administracinis aktas buvo priimtas remiantis suinteresuotojo asmens pateikta klaidinga ar neišsamia informacija, išraiška. Galimybė atgaline data atšaukti neteisėtą administracinį aktą, sukūrusį subjektyvias teises, nėra apribota tik šia viena situacija, nes taip atšaukti galima visada, jei aktą išleidusi institucija laikosi sąlygų, susijusių su protingo termino laikymusi ir nepažeidžia akto adresato teisėtų lūkesčių, kuris galėjo tikėti akto teisėtumu (žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *González ir Díez / Komisija*, T-25/04, Rink., EU:T:2007:257, 97 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 48 Tačiau Komisija niekada neketino panaikinti ar atšaukti 2002 m. sprendimo, kaip ji tai pripažįsta savo rašytinėse pastabose, ir neteigė, kad šis sprendimas buvo grindžiamas netiksliu informacija, bet naujos formalios tyrimo procedūros pradžią pateisino būtinybe papildyti procedūrą, pradėtą 1999 m., siekiant įtraukti neseniai gautą informaciją (ginčijamo sprendimo 14 konstatuojamoji dalis). Be to, ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamoje dalyje Komisija nurodė, kad šis sprendimas nepakeičia 2002 m. sprendimo (žr. šio sprendimo 9 punktą).
- 49 Todėl ginčijamas sprendimas negali būti laikomas sprendimu, kuriuo panaikinamas ar atšaukiamas 2002 m. sprendimas, nesvarbu, ar remiamasi Reglamento Nr. 659/1999 9 straipsniu, ar taikomas bendrasis teisės principas, pagal kurį neteisėto administracinio akto atšaukimas atgaline data yra leistinas esant tam tikroms aplinkybėms.
- 50 Ketvirta, reikia pažymėti, kad jokia Reglamento Nr. 659/1999 nuostata nesuteikia Komisijai galimybės atnaujinti užbaigtą formalią tyrimo procedūrą ir priimti naują sprendimą, kol nepanaikintas ar neatšauktas sprendimas dėl procedūros užbaigimo.
- 51 Žinoma, toks atnaujinimas nėra akivaizdžiai draudžiamas pagal Reglamentą Nr. 659/1999. Tačiau jis prieštarautų teisinio saugumo principui ir minėto reglamento, kurio 3 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad būtinybė padidinti teisinį saugumą buvo vienas iš jo priėmimo tikslų, ir kurio 9 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad formali tyrimo procedūra užbaigiama „galutiniu“ sprendimu, turiniui.

- 52 Viena vertus, toks atnaujinimas reikalautų, kad teisinėje sistemoje egzistuočių du nesuderinami sprendimai. Kita vertus, jeigu būtų pripažinta Komisijos galimybė atnaujinti užbaigtą formalią tyrimo procedūrą ir priimti naują sprendimą prieš tai nepanaikinus ar neatšaukus sprendimo dėl užbaigimo, Komisija galėtų bet kuriuo momentu grįžti prie šio sprendimo, o šalys, susijusios su užbaigta tyrimo procedūra šalims, visiškai negalėtų būti tikros dėl savo teisinės situacijos.
- 53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pažeidžiant Reglamentą Nr. 659/1999 ir teisinio saugumo principą, nes juo atnaujinta visiškai 2002 m. sprendimu užbaigta formali tyrimo procedūra tam, kad būtų priimtas naujas sprendimas, prieš tai nepanaikinus ar neatšaukus ankstesniojo.
- 54 Per posėdį Komisija pripažino, kad visiškai užbaigtos formalios tyrimo procedūros atnaujinimas buvo neteisėtas, nes sprendimas dėl užbaigimo nepanaikintas ar neatšauktas. Tačiau, jos nuomone, šiuo atveju reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad panaikinus 2002 m. sprendimą iš teisės sistemos atgaline data pašalintas sprendimas užbaigti formalią tyrimo procedūrą, pradėtą 1999 m. Taigi ginčijamas sprendimas yra teisėtas.
- 55 Šiuo klausimu reikia priminti, kad akto teisėtumas turi būti vertinamas jo priėmimo momentu (1979 m. vasario 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, 15/76 ir 16/76, Rink., EU:C:1979:29, 7 punktas). Ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, t. y. 2007 m., teismo sprendimas dėl panaikinimo, paskelbtas 2008 m., dar neegzistavo ir Komisija negalėjo į jį atsižvelgti. Be to, vėlesnis 2002 m. sprendimo panaikinimas atgaline data netrukdo atsižvelgti į jo egzistavimą vertinant procesinę situaciją iki minėto panaikinimo, kaip tai matyti iš sprendimo dėl apeliacinio skundo, kuriame Teisingumo Teismas nurodė, kad, priimant ginčijamą sprendimą, 2002 m. sprendimas dar buvo Europos Sąjungos teisinės sistemos dalis ir galiojo (teismo sprendimo dėl apeliacinio skundo 65 ir 66 punktai).
- 56 Toliau reikia pažymėti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis prielaida, kad 2002 m. sprendimu visiškai neužbaigta procedūra, dėl to procedūros tęstinumas, lėmęs ginčijamo sprendimo priėmimą, buvo „tyrimo papildymas“ (žr. šio sprendimo 9 punktą). Kaip nusprendė Teisingumo Teismas sprendime dėl apeliacinio skundo, ši prielaida buvo klaidinga ir Komisija neturėjo teisės priimti ginčijamo sprendimo ja remdamasi (žr. šio sprendimo 53 punktą).
- 57 Žinoma, tiesa tai, kad pagal EB 231 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu ieškinys dėl panaikinimo yra pagrįstas, Sąjungos teismas ginčijamą teisės aktą paskelbia negaliojančiu. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tai reiškia, kad Sąjungos teismo sprendimu dėl panaikinimo ginčijamas aktas atgaline data išnyksta visų teisės subjektų atžvilgiu (2006 m. birželio 1 d. Sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya / Komisija*, C-442/03 P ir C-471/03 P, EU:C:2006:356, 43 punktas; 2008 m. vasario 2 d. Sprendimo *CELF ir ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79, 61 punktas). Taigi priėmus sprendimą dėl panaikinimo 2002 m. sprendimas išnyko atgaline data.
- 58 Teismo sprendimu dėl panaikinimo panaikinus 2002 m. sprendimą Komisija buvo įpareigota imtis priemonių šiam teismo sprendimui įvykdyti, kaip to reikalaujama EB 233 straipsnyje. Šiuo tikslu ji privalėjo atsižvelgti į tai, kad šis sprendimas išnyko atgaline data.
- 59 Dėl pastarojo aspekto reikia priminti, jog tam, kad visiškai įvykdytų teismo sprendimą dėl panaikinimo, institucija, kurios priimtas aktas buvo panaikintas, turi atsižvelgti ne tik į sprendimo rezoliucinę dalį, bet ir į motyvus, kuriais ta dalis grindžiama ir kurie yra reikiama pagalba, nes yra būtini nustatant tikslią rezoliucinėje dalyje išdėstyto sprendimo prasmę. Būtent šiuose motyvuose tiksliai nurodoma nuostata, kurios neteisėtumas nagrinėjamas, ir atskleidžiamos priežastys, dėl kurių rezoliucinėje dalyje konstatuojamas jos neteisėtumas ir į kurias turi atsižvelgti atitinkama institucija, siekdama pakeisti panaikintą aktą kitu (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199, 27 punktas).

- 60 Taigi, kalbant apie užbaigtos formalios tyrimo procedūros atnaujinimą, reikia pripažinti, kad kai Komisija atnaujinama tokią procedūrą panaikinus sprendimą dėl užbaigimo, teisės požiūriu jos situacija yra kitokia, nei buvo ginčijamo sprendimo priėmimo momentu, kai ji nesirėmė 2002 m. sprendimo neegzistavimu.
- 61 Todėl Komisija negali pagrįstai remtis teismo sprendimu dėl panaikinimo, kad apgintų ginčijamo sprendimo teisėtumą, nes jis buvo priimtas atsižvelgiant į 2002 m. sprendimą, kuris tuo teismo sprendimu buvo panaikintas. Ginčijamas sprendimas tokiomis sąlygomis taip pat negali būti, priešingai, nei tvirtina Komisija, teismo sprendimo dėl panaikinimo „numatymas“.
- 62 Galiausiai sprendimo užbaigti formalią tyrimo procedūrą panaikinimas turi būti vertinamas, jei šis sprendimas nepanaikintas ir neatšauktas, kaip formali, būtina ir išankstinė sąlyga atnaujinti minėtą procedūrą. Priešingu atveju šalys, susijusios su formalia tyrimo procedūra, negalėtų būti tikros dėl atnaujinimo sprendimo pobūdžio, o tokia situacija yra nesuderinama su poreikiu padidinti teisinį saugumą, kuris yra vienas iš Reglamento Nr. 659/1999 priėmimo priežasčių (žr. šio sprendimo 51 punktą).
- 63 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija neturėjo teisės priimti ginčijamo sprendimo prieš tai nepanaikinusi 2002 m. sprendimo. Todėl ieškovės pirmajame ieškinio pagrinde nurodytas pirmasis kaltinimas yra pagrįstas.
- 64 Kadangi pirmasis ieškinio pagrindas yra priimtinas, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą ir nėra būtinybės nagrinėti kitų pagrindų, kaltinimų ir argumentų, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama savo reikalavimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 65 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti su ieškiniu dėl panaikinimo susijusias bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi išlaidas, patirtas vykstant apeliaciniam procesui Teisingumo Teisme, kaip to reikalavo ieškovė.
- 66 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, UPS padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, kiek ji susijusi su valstybės pagalba, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė *Deutsche Post AG* [pagalba C 36/07 (ex NN 25/07)], tiek, kiek juo pradėta formali tyrimo procedūra dėl nurodytų valstybės priemonių, išskyrus valstybės garantijas, suteiktas *Deutsche Bundespost Postdienst* ir *Deutsche Post*.**
- 2. Europos Komisija padengia savo ir *Deutsche Post* dėl ieškinio dėl panaikinimo patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas vykstant apeliaciniam procesui Teisingumo Teisme.**
- 3. *UPS Europe NV / SA* ir *UPS Deutschland Inc. & Co. OHG* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.